

РЕШЕНИЕ

№ 6261

гр. София, 06.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-23 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Божана Желязкова

при участието на секретаря Ива Ат. Иванова
като разглежда докладваното от Божана Желязкова Гражданско дело № 20211100112503 по описа за 2021 година

Производството е образувано по кумулативно съединени искове с правно основание чл. 49 ЗЗД и чл. 86, ал.1 ЗЗД с искане за присъждане на обезщетение за причинени неимуществени вреди на ищеца в резултат от смъртта на неговата майка, настъпила при ПТП на 04.03.2017 г., както и за причинените на самия ищец траматични увреждания от същото ПТП, ведно със законната лихва считано от 04.03.2017 г. до окончателното изплащане.

ИЩЕЦЪТ – М. И. И., ЕГН *****, чрез адвокат Я. П. Я., твърди, че на 04.03.2017 г., около 11 ч., на охраняем железопътен прелез в с. Ковачево, общ. Септември, обл. Пазарджик, той заедно с двамата си родители пътували с притежавания и управляван от него лек автомобил от гр. Пазарджик към гр. Белово. При приближаване на прелеза на км. 107+530 при с. Ковачево установил, че бариерата е вдигната и съответно предприел преминаване през прелеза. В същото време приближавал влак № 10392 от БДЖ ПП ЕООД - локомотивно депо София, тръгнал от гара Пазарджик за гара Септември. Машинистът на влака подал звуков сигнал и предприел аварийно спиране, но въпреки това настъпил удар, при който на ищеца били нанесени значителни телесни увреждания, а майка му С.М. И.а починала на място. Ищецът навежда, че вследствие от описаното ПТП е получил следните траматични увреждания: 1. контузията на главата с разкъсно-контузната рана, довела до сътресение на мозъка, проявило се със степенно разстройство на съзнанието - зашеметяване, обърканост, сънливост и съставляващо временно разстройство на здравето по смисъла на чл. 130 от НК; 2. траматичен шок- разстройство на здравето, временно опасно за живота, по смисъла на чл. 129 от НК; 3. субталарна луксация (изкълчване) на лява глезенна става със

счупване на външния кондил на левия голям пищял, наложили оперативно лечение и имобилизация- трайно затрудняване на движенията на левия долен крайник по смисъла на чл. 129 от НК за период от около 4-6 месеца; 4. дуплексна фрактура на лявата лакътна кост и полифрагментното счупване на 3-4-5 метакарпални (дланни) кости на лявата ръка -трайно затрудняване на движенията на левия горен крайник по смисъла на чл. 129 от НК за период от около 3-5 месеца. 5. лезия (частично нарушаване на целостта) на екстензорните сухожИ. на 3-4 пръста, също наложили оперативно лечение и имобилизация, причинили трайно затрудняване на движенията на левия горен крайник по смисъла на чл. 129 от НК за период от около 1-2 месеца; 6. счупване на 3-4-5 леви ребра и 2-3-4-5-6-7 десни ребра -причинили трайно затрудняване движенията на снагата по смисъла на чл. 129 от НК за период от около 1-2 месеца; 7. разкъсно-контузни рани по главата и по лявата предмишница, причинили, както заедно, така и поотделно, временно разстройство на здравето, неопасно за живота, по смисъла на чл. 130, ал. 1 от НК за период от около десетина дни; 8. охлузвания и кръвонасядания, причинили болки и страдания по смисъла на чл. 130, ал. 2 от НК за период от около 3-6 дни. Ищецът сочи, че непосредствено след инцидента е приет в спешно отделение за оказване на медицинска помощ, където са му поставени следните диагнози: 1. травматичен шок; 2. субталарна луксация (изкълчване) на лявата глезенна става; 3. счупване на латералния кондил на лявата тибия (голям пищял); 4. разкъсно-контузна рана по гръбната повърхност на лявата предмишница и длан на ниво дистална трета, 5. дуплексна фрактура на лявата улна (лакътна кост); 6. полифрагментни фрактури на 4-5 метакарпални (дланни) кости; 7. лезия (частично нарушаване на целостта) на екстензорните сухожИ. на 3-4 пръсти; 8. счупване на гръдния кош и 3-4-5 ребра в ляво, както и 2-3-4-5-6-7 ребра в дясно; 9. разкъсно-контузна рана на главата. На 04.03.2017 г. му е направена операция, като са извършени: открито наместване с вътрешна фиксация на големия и малкия пищял; открито наместване с вътрешна фиксация на лъчевата и лакътната кости; открито наместване с вътрешна фиксация на дланните кости, прикрепяне наново на сухожилие, като е останал в болницата 1 месец и след това е бил на домашно лечение. Излага, че вследствие от описаните травми е претърпял изключително силни физически и психически страдания, свързани и с мъчителното лечение. Освен това се чувствал зле и психически, особено след като се налагало негови близки да му помагат да се обслужва в ежедневието си. Соци, че е претърпял изключителни страдания и вследствие смъртта на майка си, настъпила при описания инцидент. Приживе отношенията между двамата били на обич и разбирателство, тя винаги била негово опора във живота, била жизнена и правили много неща заедно. Сега не минава и ден, без да мисли за нея и за това, че никога повече няма да я види. Ще му липсва до края на живота му. Загубата го променила като човек, станал необщителен и раздразнителен. Ищецът твърди, че виновен за настъпването на ПТП е прелезопазачът Й.Д.В., който към процесния момент е служител на ответника. В неговите трудови задължения влиза да „осигурява безопасно и безаварийно преминаване на жп возила, МПС и пешеходци през прелеза“; „...да спуска бариери, като спира движението на пътните превозни средства“; „да спуска бариери преди преминаване на влак по нареждане на дежурния ръководител с телефонограма“; „да изпълнява задълженията си съгласно Наредба №

4/27.03.1997 г. за железопътните прелези" и др. Неговата работа е източник на повишена опасност, при което и най-малкото невнимание или немарливост може да коства живота и здравето на хора. В тази връзка посочва, че по отношение на Й.Д.В. е налице влязла в сила присъда на наказателен съд, с която той е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 123, ал.1 НК и чл. 134, ал.1, т.2 НК за това, че на процесната дата е осъществил немарливо изпълнение на правно-регламентирана дейност-обслужване на неохраняеми прелези между ж.п. гари-осигуряване безопасно и безаварийно преминаване на ж.п. возила, МПС и пешеходци през прелеза, спуска бариерите преди преминаването на влак, по нареждане на дежурния ръководител с телеграма, като спира движението на пътните превозни средства и вдига бариерите само след като е преминало ж.п. возилото през прелеза- като е нарушил и не е спазил нормите на чл. 76, т.2, изр.1 и чл.76, т.3 от Наредба № 4/27.03.1997 г. за железопътните прелези и т. VI от временна инструкция за обслужване на охраняем прелез на км. 107+530 между гарите Септември и Пазарджик, съоръжен с ръчна бариера с електрическо задвижване в участъка на двойна жп линия при влаково движение по път № 1 септември-Пазарджик и по път № 2 Пазарджик –Септември, като така е причинил по непредпазливост смъртта на С.М. И.а и средни телесни повреди на М. И. И.. Излага, че именно служителят на ответника е проявил противоправно поведение, защото в деня на инцидента дежурният ръководител на движението го е уведомил по надлежния ред за заминаването на влака, като същевременно и машинистът е подал звуков сигнал при приближаване на процесния прелез, но въпреки това той не изпълнил служебните си задължения и не е спуснал бариерата на прелеза преди преминаването на приближаващия влак. Това в пряка причинно-следствена връзка е довело до настъпването на ПТП с преминаващия автомобил, управляван от него. С оглед изложеното намира, че за него е налице правен интерес да предяви настоящите иски с правно основание чл. 49 ЗЗД, с които претендира ответникът да бъде осъден да му заплати обезщетение за причинените при процесното ПТП неимуществени вреди в размер на 80 000 лв. за причинените лично на него телесни увреждания и съответно болки и страдания и в размер на 100 000 лв., съставляващи обезщетение за причинените му неимуществени вреди в резултат от смъртта на неговата майка. Двете главници се претендират ведно със законната лихва, считано от датата на ПТП. Претендира разноски за производството.

ОТВЕТНИКЪТ- „Н.К.Ж.И.“ ДП, ЕИК: *****, чрез процесуален представител П. М.- главен юрисконсулт, оспорва предявения иск по основание и размер. Не оспорва твърдението на ищеца, че лицето Й.Г.В. е негов служител към процесния момент, но твърди, че вредите не са настъпили при или по повод на изпълнение на възложена от него работа, а напротив- сочи, че те са резултат от неизпълнението на това, което му е възложено от работодателя. Предвид това намира, че не следва да носи отговорност за репарирание на вредите, претендирани от ищеца. Евентуално оспорва твърдените от ищеца неимуществени вреди, както и наличието на пряка причинно-следствена връзка между евентуални такива и поведението на неговия служител. Заявява възражение за съпричиняване на вредоносния резултат и оспорва размера на претенциите като прекомерни. Претендира да му бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди направените доводи и прецени събраните по делото доказателства съобразно разпоредбата на чл.235 от ГПК, намира за установено следното:

От представените по НОХД 651/2018г. по описа на ОС Пазарджик с исковата молба писмени доказателства се установяват неоспорените от страните обстоятелства, че при настъпилото ПТП е пострадал ищеца и е причинена смъртта на неговата майка. Установява се, че с присъда № 1/15.01.2019 г. на ОС Пазарджик подсъдимият Й.Д.В. е признат за виновен в това, че на 04.03.2017 г. като прелезопазач на охраняем жп прелез с. Ковачево поради немарливо изпълнение на правно регламентирана дейност - обслужване на охраняем прелез по непредпазливост е причинил смъртта на С.М. И.а.

Видно от представения препис –извлечение от акт за смърт и удостоверение за наследници, ищецът е син на починалата на 04.03.2017г. С.М. И.а, т.е. активната му легитимация по един от кумулативно съединените икове.

Представена е медицинска документация, която е от значение за изготвянето на СМЕ и съдът не следва да я обсъжда отделно, тъй като за целта са необходими специални знания.

От заключението на СМЕ, изготвено от вещо лице ортопед-травматолог, ценено от съда изцяло като компетентно и обосновано, се установява, че в резултат от ПТП на 04. 03. 2017г . ищецът М. И. е получил следните травматични увреждания: травматичен шок; изкълчване на лявата глезенна става; счупване на външния кондил на левия голям пищял; разкъсно - контузна рана на лявата предмишница и длан - долна 1/3 ; двойно счупване на лявата лакътна кост; полифрагментно счупване на 4 и 5 предкиткови кости; непълно разкъсване на сухожилията на 4 и 5 пръсти; счупване на 3-4-5 леви ребра; счупване на 2-3-4-5-6-7 десни ребра; контузия и разкъсно - контузна рана на главата; сътресение на мозъка.

Травматичните увреждания са причинили на ищеца разстройство на здравето временно опасно за живота, трайно затруднение на движенията на левия долен крайник за около 4-6 месеца, трайно затруднение на движенията на левия горен крайник за около 3-5 месеца, трайно затруднение на движенията на снагата за 2 -2,5 месеца и болки и страдания. Причина за смъртта на С.М. И.а (майка на ищеца) е тежка, съчетана закрыта черепномозъчна, лицево-челюстна, гръбначно-мозъчна, гръдна, коремна и опорно-двигателна травма довела до масивен вътрешен кръвоизлив и остра сърдечно-съдова недостатъчност.

От приетото заключение на АТЕ се установява се установява следния механизъм на процесното ПТП: На 04.03.2017 г., около 11.00 ч., на жп прелез в с. Ковачево лек автомобил „Фолксваген Голф" с рег. № ***** КА се е движил в посока от с. Ковачево към с. Лозен със скорост от порядъка на 25 км/ч. В същото време влак с рег. № 1092 се е движил от гара Пазарджик към гара Септември със скорост от порядъка на 126,0 км/ч. Водачът на лекия автомобил поради неспуснатата бариера на прелеза е започнал да преминава през него и на около 6,90 м. източно и на 3,50 южно от ориентира под ъгъл от около 61 -62° спрямо направлението на движение на влака. Настъпил удар между предната му лява странична част и челната лява част на локомотива. От удара вследствие на значителната разлика в теглата лекият автомобил бил отхвърлен напред и вдясно, като едновременно е придобил

ротация около масовия си център по посока на часовниковата стрелка, достигнал е до перона, където е настъпил втори удар, след което се е установил на мястото, описано в протокола за оглед на 23 - 24 метра след ориентира върху перона. Вещото лице сочи, че с оглед деформациите по автомобила, видни от приложените снимки по делото, дали са били с поставени предпазни колани на пътуващите в лекия автомобил не е от значение за понесените ударни сили от телата. На въпроса; *“Дали колата е направила маневра, която може да наведе до извода за заобикаляне на бариерата ?”* - вещото лице отговаря, че след графичен анализ на мащабната скица е установено, че тази маневра за заобикаляне на бариерата е свързана с изпълнение на три маневри /промени на посоката на движението - завиване на ляво, завиване на дясно и отново на ляво/ при много малък радиус на кривите, сравним с минималния радиус на завиване на автомобила - около 5,5 м. В случая е нелогично изпълнението на последната маневра. На практика след като премине в ляво от спуснатата бариера вече не е необходимо да се отклонява на дясно, а просто би продължил насочен към свободната част от пътя - в дясно от следващата бариера /след прелеза/.

По делото са събрани и гласни доказателства.

Свидетелката Г.П.Л. сочи, че познава много добре М. И.. Познава и неговата майка С. И.а. Взаимоотношенията им били много близки. М. понесъл много тежко трагедията. Той не можел да приеме мисълта, че майка му си е отишла. Много тежко преживял смъртта на майка си, сринал се, бил много отчаян, смятал, че няма да може да се справи, защото бил с много травми, смъртта на майка си приел тежко. Много трудно било възстановяването при него, той бил много наранен, твърди, че са го мили, сменяли му памперси. Това продължило месеци, 4-5 месеца. Докато проходи 5-6 месеца му били необходими.

Свидетелят Н.Г.А. кочи, че е началник гара на гара „Септември“. От колегите си разбрал за трагичния инцидент по телефона. Около час след като разбрал, бил на мястото на инцидента. Отношенията му със стрелочник В. били служебни. Той работел като прелезопазач на железопътния прелез. Не е имало забележки към него по отношения на служебните му задължения. Не е имало санкции, нарушения по дисциплината. Не му е известно той да пие, да не смъква бариерата. Когато отишъл на мястото, го попитал дали си е свършил нормално работата, дали има отношение по случая, дали има нещо, което не е спазил по инструкциите и по наредбите. Отговорът му бил категоричен, че си е свършил нормално работата. В. казал, че влакът е навлязъл на прелеза при свалени бариери. Обяснил, че е вдигнал ръка, предупредил е шофьора, че приближава влак, опитал се е да го спре. Бариерата не покривала целия вход за минаване, тя покривала дясното платно и част от насрещното, имало вход, през който може колата да премина. Имало е и други такива случаи. Бариерите са били по стандарт. Когато отишъл на мястото бариерата била в хоризонтално положение, светлинна сигнализация имало задействана. В. бил спокоен и казал, че си е свършил работата. Предложих му да извикат друг човек, който да поеме смяната, той казал, че ще си изкара дежурството до края. Той бил с чиста съвест, че си е свършил работата. Когато отишъл на мястото след около час, установил, че преди него са дошли от полицията, линейки, от следствието. Когато пристигнал движението в района и на

релсови превозни средства, и на леки автомобили било спряно. Имало съответното обозначение, имало полицаи, които спирали движението, бариерите били пуснати. По думите на прелезопазача, той е свалил бариерите, станал инцидента и те си останали долу. Не му е известно прелезопазачът да е имал заболявания и да е приемал лекарства. Ежегодно минава на профилактични медицински прегледи. В. е адекватен човек, нормално работи, всяка смяна му се прави инструктаж, сверка на часовниците от дежурна смяна. До момента не е имало проблеми. Първо се чул с дежурните ръководители, дали е наредено като информация. Интересувало го дали тяхната работа е свършена. За влака е наредено на прелезопазача. На място, след разговор с прелезопъзача, отишъл до локомотивния машинист. Машинистът казал, че цялото му внимание е било грабнато от автомобила и нямал никаква представа за ситуацията. Единствено с телефонен разговор – телефонограма се нарежда писмено за свалянето на бариерата. Няма такъв уред, който да засече кога е спусната бариерата, всичко става с телефонограма. Няма механизъм, по който да се види дали стриктно си е свършил работата.

Свидетелят И. В. Ф., машинистът, който карал влака, сочи, че в последния момент на прелеза излязла кола. Няма никакъв сигнал там, просто си минава по жп линията и последвал удар. Не можел да види бариерата в движение, тъй като си гледал своя път и не го интересува бариерата. Влакът се движил със 140 км./ч. Станал удар и последвало спиране на влака. Видял малък сив автомобил. Половината от автомобила бил пред влака. Не е видял прелезопазача до колонката, нямал време да го види при тази скорост. Гледал на релсата да няма нищо. Видял колата на релсата, нямало възможност за намаляване на скоростта. В последния момент забелязал колата – на десетина метра. Не е видял прелезопазача на колоната, където му е мястото. Соци, че управлява влак – и товарен, и пътнически. Тогава управлявал пътнически влак. Влакът спира от момента на задействане на спирачките, екстрено спиране. Когато минава през населено място, не намалява скоростта. Прелезът е извън населеното място. Има правила за скоростта. За съжаление влакът не спира като автомобил и като колело. Спирачният път е 1000 плюс 100 м., по технически данни. Тогава бил спрял за около 500-600 метра.

Свидетелят Г. В. В., твърди, че няма връзка с НКЖИ. Не познава ищеца. Знае за катастрофата. От село Лозен е. Този прелез се намира до село Лозен и село Ковачево. По време на инцидента се оказал там. Пътувал от село Лозен за село Ковачево. Той бил срещу колата, бил преди бариерата. Пътувал от село Лозен за село Ковачево със служебна кола „Нива“, синя, написана с много буква. Около 300 метра чул влака, изключил от скорост и се предвижвал към прелеза, бариерата била паднала тогава. Отсреща идвала другата кола и станала катастрофата. Бариерата била паднала от неговата страна, от другата страна бариерата също била паднала. Бариерата и от двете страни била на половина на платното, можело да се мине. Видял, че при паднала бариера автомобилът успял зигзагообразно да преодолее бариерата и да влезе на релсите. Той като заобиколил станал ударът. Свидетелят сочи, че е спрял и започнал да звъни по телефона на телефон 112. Стоял там докато дойде линейката и след това си тръгнал. На местопроизшествието имало само земеделски

работници, които работели покрай линията на полето, никакви други хора не е имало. Имало човек там, но бариерата била свалена. Не е видял този човек да вдига или сваля бариерата. Видял, че пострадалият автомобил при спусната бариера заобиколил. Когато звънал на телефон 112 давало заето и някъде след 7-8 минути дошла линейката. Тогава се върнал обратно, защото не можело да се мине, влакът бил спрял и пострадалите хора лежали на линията, на 30-40 метра от бариерата. Не е разпитван по наказателно дело. С никого не е говорил. На гара Септември като отишъл разбрал, там говорели и споделил на хората, че има катастрофа и е видял какво е станало. Може би поради тази причина представителят на ответника го е намерил. Няма никаква връзка с тях. Твърди още, че стрелочник прелезопазача бил отпред. Не може да каже каква била неговата реакция. Свидетелят изтъква, че самият той бил изплашен. Имало човек, който бил пред вратата на спирката. Твърди, че работи в строителна фирма на сина си и на дъщеря си. Работил подизпълнител на една австрийска фирма, която е работила по ЖП-то преди две години. Към онзи момент може да е работила фирмата, но той лично не е работил. Фирмата имала кранове и багери и е работила на австрийската фирма, която е базирана в Пазарджик. Твърди, че показанията му са отговорни и казва това, което е видял. Никого не познава и никого не защитава. Не може да каже кои са земеделските работници. Когато станала катастрофата нямало други коли. Той бил в автомобила, който бил от отсрещната страна и като очевидец видял всичко това. Срещу него имало само един автомобил, друг автомобил не е видял. Срещу него бил само пострадалият автомобил.

Свидетелката Н. Л. С. твърди, че е свидетел на катастрофата. Тогава била в село Ковачево на помен на починалия ѝ баща. Живее в село Септември, което се намира на четири километра от село Ковачево. Къщата им в село Септември се намира на 300 метра от жп прелеза. До към 10.30 часа седели с майка си и със сестра ми и започнала да се приготвя да си тръгва. Когато излиза на главната улица и виждала направо прелеза. Видяла, че върви кола пред нея и продължила. Посоката ѝ на движение била към прелеза. Качила се в колата и се насочила към прелеза. Пред нея имало една кола. Тя била на повече от 200 метра. Колата не ѝ е била фокус, понеже на стотина метра видяла една съседка, която ѝ е братовчедка, тогава намалила, за да я поздрави, след това продължила. Близко 100 метра от прелеза видяла, че профучал влак. Вътре в колата не чула шум, но усетила нещо като вибрация. Видяла, че бариерата е била вдигната в този момент. На 100 метра от прелеза видяла, че бариерата е вдигната. Влакът минал за секунди, направо профучал. Потвърждава, нищо че са минали шест години от тогава, че бариерата била вдигната. Тогава си помислила какво правят тази хора, влакът минава, а не са пуснали бариерата. Не видяла сблъсъка, видяла само как влакът профучал и усетила нещо като трептене във въздуха. Въобще не си е помислила, че става ПТП. Съседката, която поздравила се казва Е.Д. Тя живее там, близо до прелеза. Тя не е свидетел на случката. Съседката я спряла на около 200 метра, просто се поздравили, тръгнала си и на още 100 метра видяла влака и блъсната кола. Убедена е, че бариерата била вдигната. Тогава си помислила защо тези хора пускат влак, пък бариерата е горе, това си го спомня като днес. Не ѝ е минало през главата, че има катастрофа. Продължила си още 50 метра, ориентира се по балезите за метрите. Това са знаци с червени

ивици, които предупреждават, че има прелез. На 50 метра видяла, че бариерата започнала да пада, след като влакът бил минал. На 50 метра видяла, че започнали да падат бариерите, влакът не бил спрял. Докато приближила с колата, бариерата била свалена. Спряла на бариерата и останала в колата. След като останала в колата няколко секунди, слязла и излязла на самия прелез. В дясно видяла колата, цвета бил тъмен, дали син, дали зелен, не може да каже, но в съзнанието ѝ седи тъмен цвят. Колата била паднала вътре в релсите, гледката била много страшна. Ръкомахали хората отвътре, не могли да излязат от колата. Служителят излезъл, той вече бил на прелеза от другата страна обаче, пред неговия си кантон. Развикала се да се обади за помощ, извадил той неговия си телефон и се обадил на телефон 112. Било 11.02 часа, когато той се обадил на телефон 112. Всичко това станало в продължение на две, три, четири минути. Влакът пак не го видяла. Като излязла на прелеза, той бил на километър спрял там, на моста, а колата обърната на страничните врати на релсите. Линеяката дошла до 5 минути. Твърди, че срещу нея в отсрещното движение нямало автомобил, сигурна е, не е видяла автомобил. Бариерата не се вдигнала, докато не дошла пожарната, тя останала спусната. Пътят там е прав, няма завои. При спусната бариера имало място да се мине. Имало е случаи при спусната бариера да минават коли като няма влак. Не е свидетел на това, но знае, че минават. В момента, в който влакът минал, бариерата била вдигната. Преминал влакът, бариерата била вдигната, след това започнала да пада и когато стигнала прелеза тя падала. Спряла на спусната бариера и тогава видяла, че е ударена колата. Бариерата бавничко падала, имало и звуков сигнал, така че със сигурност я видяла. Когато влакът преминал, виждала прелеза и целия път напред пред нея. Там нямало кола. От другата насрещната страна нямало кола. Била на 100 метра от гарата, влакът профучал, той не е спирал на спирката. Продължила, въобще не знаела, че има катастрофа, просто се зачудила защо минава този влак на вдигната бариера. По принцип пътническият влак си върви, дори ще спре, а този минал с такава висока скорост, не усетила дори, че е влак, като стрела преминал. Когато спряла на бариерата нямало никаква кола остреща.

Други относими доказателства не са ангажирани.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът намира следното:

Исковете с правно основание чл.49, вр. с чл.45 от ЗЗД са основателни.

Ищецът се стреми да ангажира деликтната отговорност на ответника по реда на чл.49 ЗЗД вр. с чл.45 ЗЗД. Неговата отговорност е свързана с виновното и противоправно действие на други лица, на които са възложили определена работа за вредите, причинени при или по повод изпълнението на тази работа. В този смисъл отговорността на ответника има обезпечително–гаранционна функция и произтича от вината на натоварените с извършването на работата лица.

Съгласно нормата на чл.49 ЗЗД този, който е възложил на друго лице някаква работа, отговаря за вредите, причинени от него при или по повод изпълнението на работата. За да бъде основателен предявеният иск, следва да се установи осъществяването на всички

елементи от сложния правопораждащ фактически състав: ответникът да е възложил работа на негов служител, респ. служители; извършването на противоправно деяние от това лице, респ. лица при изпълнението на работата или по повод изпълнението на тази работа; настъпването на описаните в исковата молба неимуществени вреди, както и наличието на пряка причинно – следствена връзка между деянието и вредите. Нормата на чл.45, ал.2 ЗЗД установява оборима презумпция за вина във всички случаи на непозволено увреждане, поради което ищцата не следва да установява наличието на вина.

По правилото на чл.154, ал.1, изр.1 от ГПК ищецът следваше да проведе главно и пълно доказване на обстоятелствата, които според определението на СГС съставляват фактически основания на претенцията й.

Не се оспорва от страните, а и това е видно от събраните и описани по-горе писм. доказателства, че в резултат от ПТП, осъществено на 04.03.2017 г., около 11 ч., на охраняем железопътен прелез в с. Ковачево, общ. Септември, обл. Пазарджик, са причинени описаните по-горе неимуществени вреди на ищеца.

Не се оспорва и че прелезопазачът Й. В. е служител при ответника, както и че в неговите трудови задължения влиза да „осигурява безопасно и безаварийно преминаване на жп возила, МПС и пешеходци през прелеза“; „...да спуска бариери, като спира движението на пътните превозни средства“; „да спуска бариери преди преминаване на влак по нареждане на дежурния ръководител с телефонограма“; „да изпълнява задълженията си съгласно Наредба № 4/27.03.1997 г. за железопътните прелези“.

Съгласно чл.300 от ГПК влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието, относно това, дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. По отношение на деликтната отговорност на виновния служител при ответника настоящият съдебен състав зачита по правилото на чл.300 от ГПК, влязлата в сила присъда № 1/15.01.2019 г. на ОС Пазарджик, от които е видно, че служителят при ответника, на когото е възложил работа, при осъществяването й е извършил противоправно и виновно деяние.

Не се оспорва от ищеца, както в обстоятелствената част на исковата молба, така и в молбата му от 06.12.2021г. в изпълнение на указанията на съда, дадени с разпореждане от 27.10.2021г., че е налице съпричиняване от негова страна. При това признание на ищеца съдът напълно кредитира показанията на свидетеля Г. В. В., очевидец на катастрофата, който установява, че бариерата била паднала и от двете страни и че при паднала бариера автомобилът на пострадалия ищец успял зигзагообразно да преодолее бариерата и да влезе на релсите.

При цялостния анализ на събраните и описани по-горе доказателства съдът приема, че всички елементи от фактическия състав на чл.49 от ЗЗД са осъществени.

С оглед изложеното исковете са доказани по основание. За размера на същите съдът съобразява следното:

Поначало, въпреки липсата на възможност за съпоставяне между засегнати лични права и

паричната престация, законодателят е дал възможност на увредения да претендира парично обезщетение за такива увреждания, като е предоставил на съда да прецени във всеки конкретен случай какъв е справедливият размер на това обезщетение. По делото се установи(свид. показания и закл. на СМЕ), че от действията на деликвентна ищецът е претърпял посочените в исковата молба неимуществени вреди. При доказаните по делото търпени от ищеца неимуществени вреди, наличието и признанието на ищеца за съпричиняване от негова страна, отчитане на общото икономическо състояние в страната и установените размери на средната и минималната работни заплати справедливо по размер обезщетение за претърпените от ищеца неимуществени вреди от смъртта на неговата майка съдът намира, че е 100 000 лв., а справедливо обезщетение за претърпените от него болки и страдания от множество телесни увреждания- в размер на 80 00 лв.

Обезщетението за забавено изпълнение се дължи от датата на увреждането, когато са настъпили и вредите- 04.03.2017г. – чл.84, ал.3 от ЗЗД.

При този изход на делото само ищецът има право на разноски. Ищецът е освободен от разноски. Видно от данните по делото размерът на адвокатското възнаграждение не е определен на основание чл.38, ал.1, т.2 от ЗА. Съдът като се съобрази с чл.7, ал.2, т.5 от Н №1 за размера на адв. възнаграждение (към датата на зав. на исковата молба-15.10.2021г.) и уважената част от исковете (изцяло уважени) приема, че адв. възнаграждение е в размер на **5130лв.**

С оглед изхода на делото и на основание чл.78, ал.6 от ГПК ответникът дължи и държавна такса върху уважената част на иска по сметка на СГС в размер на **7200лв.**

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Н.К.Ж.И.“ ДП, ЕИК: *****, гр. София, бул. „*****“ представляван от З.А.К. - Генерален Директор на ДП чрез Г. В. - Директор поделение УДВГД-Пловдив към ДП НКЖИ, със съдебен адрес за призоваване гр. Пловдив, ул. „*****“, поделение УДВГД, процесуален представител: П. М.- главен юрисконсулт, **да заплати на М. И. И., ЕГН *******, с адрес в гр. Белово, ул. „*****“ чрез адвокат Я. П. Я., с адрес за призоваване: гр. София, ул. „Проф. ***** 3, по иск с правно основание чл.49, вр. с чл.45 от ЗЗД обезщетение за претърпените неимуществени вреди от получените телесни увреждания в размер на **80 000 лв.**, заедно със законната лихва върху тези суми от 04.03.2017г. до окончателното им изплащане.

ОСЪЖДА „Н.К.Ж.И.“ ДП, ЕИК: *****, гр. София, бул. „*****“ представляван от З.А.К. - Генерален Директор на ДП чрез Г. В. - Директор поделение УДВГД-Пловдив към ДП

НКЖИ, със съдебен адрес за призоваване гр. Пловдив, ул. „*****“, поделение УДВГД, процесуален представител: П. М.- главен юрисконсулт, да заплати на М. И. И., ЕГН ***** , с адрес в гр. Белово, ул. „*****“ чрез адвокат Я. П. Я., с адрес за призоваване: гр. София, ул. „Проф. ***** 3, по иск с правно основание чл.49, вр. с чл.45 от ЗЗД обезщетение за причинените му неимуществени вреди в резултат от смъртта на неговата майка в размер на 100 000 лв., заедно със законната лихва върху тези суми от 04.03.2017г. до окончателното им изплащане.

ОСЪЖДА „Н.К.Ж.И.“ ДП, ЕИК: ***** , гр. София, бул. „*****“ представляван от З.А.К. - Генерален Директор на ДП чрез Г. В. - Директор поделение УДВГД-Пловдив към ДП НКЖИ, със съдебен адрес за призоваване гр. Пловдив, ул. „*****“, поделение УДВГД, процесуален представител: П. М.- главен юрисконсулт, на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата да заплати на адвокат Я. П. Я., с адрес за призоваване: гр. София, ул. „Проф. ***** 3, адвокатско възнаграждение в размер на 5130лв.

ОСЪЖДА „Н.К.Ж.И.“ ДП, ЕИК: ***** , гр. София, бул. „*****“ представляван от З.А.К. - Генерален Директор на ДП чрез Г. В. - Директор поделение УДВГД-Пловдив към ДП НКЖИ, със съдебен адрес за призоваване гр. Пловдив, ул. „*****“, поделение УДВГД, процесуален представител: П. М.- главен юрисконсулт, да заплати по сметка на СГС държавна такса в размер на 7 200лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред САС в двуседмичен срок от съобщаването на страните за изготвянето му.

Съдия при Софийски градски съд: _____